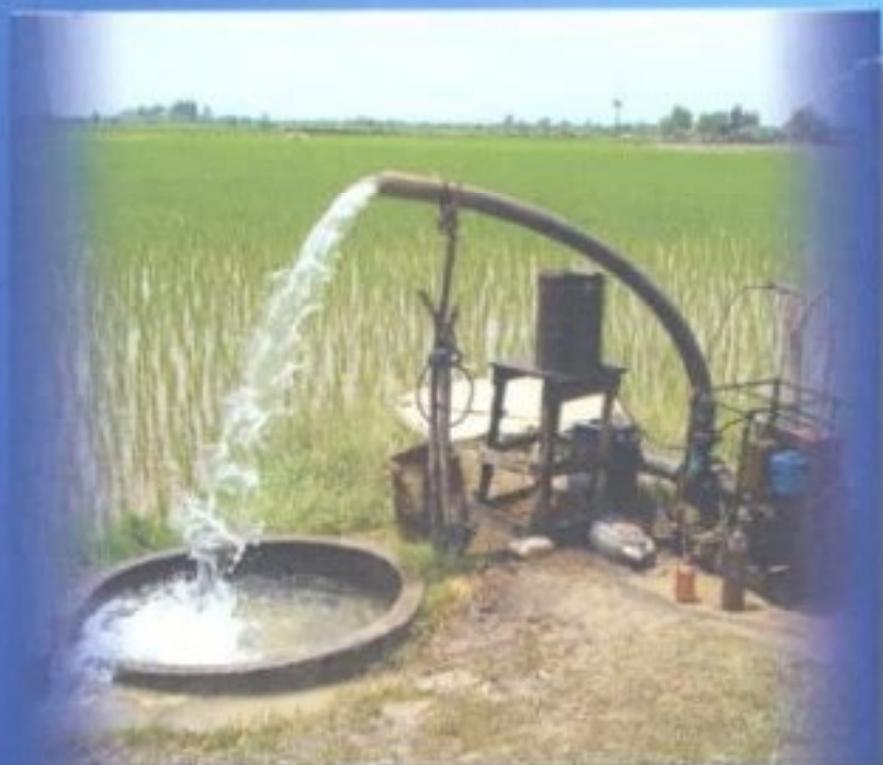

آب زیرزمینی

سرمایہ پنہان

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۲	برخی واژه‌ها و مفاهیم آب زیرزمینی
۳	شرایط آب زیرزمینی کشور
۴	اهم خسارات و تهدیدات ناشی از افت آب زیرزمینی
۵	منابع آب زیرزمینی در استان مازندران
۶	تاریخچه حفر چاه‌ها در استان
۷	قنات
۸	اهمیت آب زیرزمینی در مازندران
۹	سطح آب زیرزمینی و تغییرات آن
۱۰	سیحای کنونی بهره‌برداری و مصرف منابع آب زیرزمینی در استان
۱۱	بررسی کیفیت آب زیرزمینی استان
۱۲	محدودیت‌های آب زیرزمینی در مازندران
۱۳	برخی از چالش منابع آب زیرزمینی استان
۱۴	چاره‌اندیشی با عنوان طرح احیاء و تعادل بخشی منابع آب
۱۵	پروژه اطلاع‌رسانی و فرهنگ‌سازی و اهداف آن

مقدمه

آب زیرزمینی قسمی از چرخه آب در طبیعت است. آبی که در سطح زمین جمع می‌شود و جریان می‌باید به تدریج به داخل زمین نفوذ کرده و حرکت خود را در زیر زمین ادامه می‌دهد تا بار دیگر به وسیله عواملی مانند جریان‌های طبیعی (چشمه)، گیاهان و یا فعالیت‌های انسانی نظیر حفر چاه، قنات، معادن و راه‌سازی... به سطح زمین اورده شود. از این‌رو جریان‌های کوچک سطحی آب هرچند به تنهایی اهمیت زیادی ندارند ولی مجموع آنها ممکن است منابع بسیار بزرگ آب را به وجود بیاورند در حقیقت منبع اصلی و اساس آب‌های زیرزمینی، آب‌های سطحی است که ممکن است به صورت‌های مختلف مثل انواع بارش، تراویش‌های حاصل از رودخانه‌ها، دریاچه‌ها و نظایر آن باشد.

آب‌های زیرزمینی از منابع عمده و عظیم آب برای تأمین نیازهای مختلف از جمله نیازهای اولیه شامل آشامیدن، نستشو، پخت و پز و... گرفته تا نیازهای صنعتی و کشاورزی و غیره می‌باشد؛ که در سال‌های اخیر با رشد جمعیت و توسعه کشاورزی و صنعت، میزان بهره‌برداری از آن افزایش یافته و این امر موجب افت سطح آب زیرزمینی و تغییر کیفیت آن شده و خسارات جهان‌نایابی را به دنبال داشته است.

از این‌رو اجرای طرح احیاء و تعادل بخشی منابع آب زیرزمینی به عنوان یک ضرورت و اولویت در دستور کار وزارت نیرو قرار گرفته تا با استفاده از ظرفیت همه دستگاه‌های اجرایی ذی‌مدخل و مشارکت مردم بخصوص ذینفعان، از بحرانی که بسیاری از دسته‌های کثیف را تهدید می‌کند جلوگیری نماید.

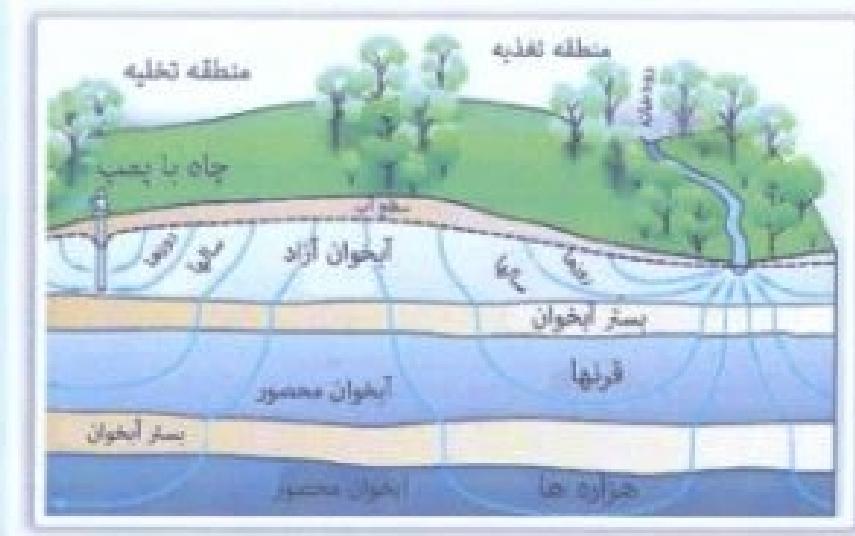
برخی وازه‌ها و معانی آب زیرزمینی

آب زیرزمینی

آب زیرزمینی به آن قسمت از آب‌های که در زیرزمین وجود داشته و بتواند ازدایه در اثر نیروی تقل در مناقد و با درز و ترک‌ها حرکت نماید گفته می‌شود یعنی آب‌های که در قسمت انباع شده زمین وجود داشته باشد.

سفره آزاد

سفره آزاد یا آبخوان آزاد سفره‌های هستند که از بارش‌های جوی به طور مستقیم تغذیه می‌شوند و به علت اینکه قادر لایه‌های پوششی غیرقابل نفوذ می‌باشند در معرض خطر الودگی آب سطحی همچون فاضلاب قرار دارند.

سفره‌های آب زیرزمینی

سطح آب این قبیل سفره‌ها با کم وزیاد شدن بارش برف و باران و یا برداشت آب، کم یا زیاد می‌شود که این امر ممکن است روزها، ماهها و سال‌ها طول پکشد.

سفره تحت فشار

سفره تحت فشار یا آبخوان محصور سفره‌ای است که از دولایه غیرقابل نفوذ از پائین و بالا احاطه شده باشد و با حفر چاه در این گونه سفره‌ها آب تا نزدیکی سطح زمین (تبیه اوتربن) و یا از دهانه چاه به بیرون (آرتربن) سردیز می‌کند. تشکیل این سفره‌ها قرن‌ها یا هزاره‌ها زمان خواهد بود.

چاه مجاز و غیر مجاز

حفر چاه با اخذ مجوز از وزارت نیرو که کارشناسان آن با توجه به خصوصیات زمین شناسی و وضعیت سفره آب زیرزمینی و مقررات بیش بینی شده نسبت به حدود پروانه حفر و بهره برداری اقدام نماید چاه مجاز و در غیر اینصورت چاه غیر مجاز محسوب شده که این عمل برابر قانون جرم تلقی می شود.

اضافه برداشت

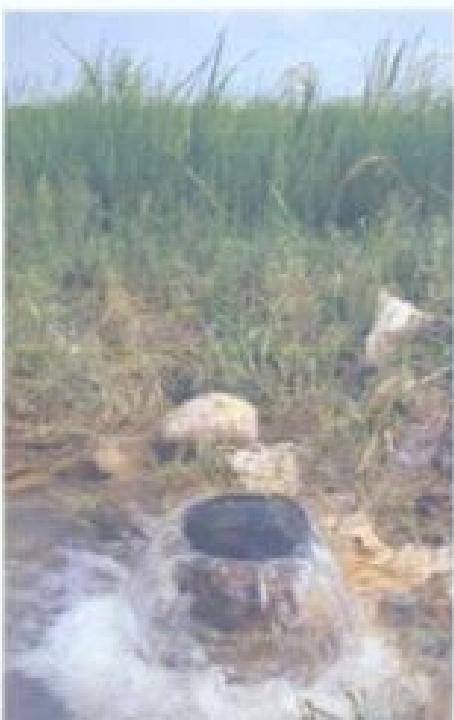
بهره برداری زیاد و غیر متعارف از چاه مجاز (بیش از مقدار تعیین شده در پروانه بهره برداری) که سبب افت آب زیرزمینی می شود اضافه برداشت گفته شده که این اقدام عمل مجرمانه محسوب می شود.

دشت ممنوعه

به محدوده هایی اطلاق می شود که بیلان آنها منفی است و بر اساس ماده ۴ قانون توزیع عدالات آب صدرو پروانه حفر چاه در این دشت ها ممنوع است.

دشت ممنوعه بحرانی

به محدوده ای اطلاق می شود که روند افت آب زیرزمینی استمرار داشته و تخریب منابع آب زیرزمینی به وقوع پیوسته و یا در حال وقوع است پدیده نشست زمین و پیشروی آب شور دریا از جمله نشانه های این دشت هاست.

شرایط آب زیزمه‌نی کشور

برداشت بی‌رویه از آب‌های زیرزمینی یکی از مسائل اساسی کشور در بخش آب به شمار می‌آید که در حال حاضر مشکلات جدی را پدید آورده است. به همین دلیل نیز در بسیاری از نواحی کشور سطح آب سفره‌های آب زیرزمینی افت کرده و با توجه به خشک‌سالی‌های اخیر، افزایش بهره‌برداری از آب‌های زیرزمینی تشدید شده که خسارت‌های غیرقابل جبرانی را بر سفره‌های آب زیرزمینی کشور وارد آورده است.

اهم خسارات و تهدیدات ناشی از افت آب زیرزمینی

- خشک شدن چشمه‌ها، قنوات، چاه‌ها، رودخانه‌ها، تالاب‌ها و ...
- حرکت آب‌های نور به سمت آب‌های شیرین و افت کیفی منابع آب زیرزمینی
- فرونشست زمین و از بین رفتن مخازن طبیعی آب زیرزمینی در اثر برداشت بی‌رویه
- به خطر افتادن و از بین رفتن اراضی باگی و زراعی
- افزایش کفشاکنی و جایجایی چاه‌ها (سالیانه حدود ۱۲۰۰ کیلومتر کفشاکنی چاه‌ها در کشور انجام می‌شود)
- افزایش مصرف انرژی (برق و سوخت) جهت استحصال آب
- آسیب دیدن تأسیسات زیربنایی مانند خطوط راه‌آهن، جاده‌ها و ... در اثر فرونشست زمین
- مهاجرت مردم و حاشیه‌نشینی در اطراف شهرهای بزرگ که منجر به بروز ناهمجاري‌های اجتماعی در کشور خواهد
- به خطر افتادن امنیت سیاسی کشور علاوه بر امنیت غذایی

فرونشست زمین در استان فارس

فرونشست زمین در استان همدان

منابع آب زیرزمینی در استان مازندران

در جلگه سبز مازندران علی الرغم نزولات جوی نسبتاً مناسب و وجود رودخانه‌های متعدد بهره برداری از سفره آب زیرزمینی برای مصارف گوناگون بویژه در فصل گرما از گذشته دور مرسم بوده است تا آنجا که در دهه اخیر به دلیل رشد جمعیت با توجه به عدم وجود آب‌های سطحی تنظیم شده و همچنین افزایش سطح زیر کشت شاهد حفر هزاران حلقه چاه عمیق و نیمه عمیق و افزایش بهره برداری از آب‌های زیرزمینی بوده ایم بطوریکه این افزایش برداشت سبب شد تا در برخی از دشت‌های استان از جمله دشت نکا، بهشهر - گلوگاه شاهد افت آب زیرزمینی بوده و این دشت در ردیف یکی از دشت‌های بحرانی و تنها دشت متنوعه شمال کشور قرار گیرد.

تاریخچه حفر چاه‌ها در استان

گرچه قدامت بهره برداری از آب زیرزمینی در استان مازندران به روش‌های سنتی به قدیم‌الایام بر می‌گردد؛ اما با ورود ماشین‌آلات جدید حفاری، اولین حلقه چاه‌های عمیق در سال ۱۲۴۲ توسط روس‌ها و یوگسلاوهایا به تعداد ۵ حلقه و به عمق حدود ۱۵۰ متر حفاری شد.

حفاری چاه به روش سنتی

دستگاه حفاری روتاری

قنات

قنات در مازندران چندان مرسوم نبوده بطوریکه تنها ۲۱ رشته قنات در دو دشت شرقی استان یعنی ساری-دشت ناز و نکا-پیشه اماراتداری شده که تخلیه سالانه آنها کمتر از ۵ میلیون مترمکعب در سال است.

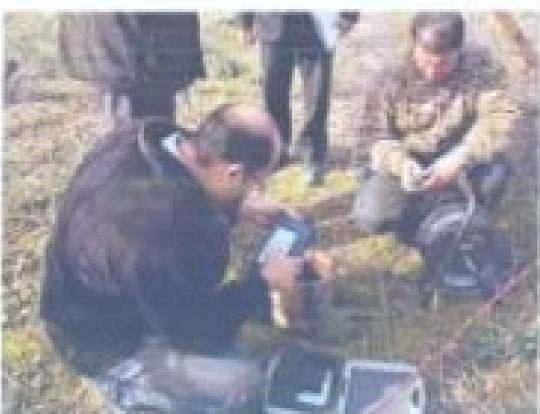
اهمیت آب زیرزمینی

در حال حاضر یک سوم نیاز آبی استان هرساله از آب زیرزمینی تأمین می شود در اهمیت این سرمایه ملی همین بس که بیش از ۹۰ درصد آب شرب مازندران به این منبع اتکا داشته که حفاظت کمی و کیفی از آن از سوی همگان امری اجتناب غایب نیست.

سطح آب زیرزمینی و تغییرات آن

عمق سطح آب زیرزمینی در اکثر نقاط دشت‌های استان به سطح زمین نزدیک بوده و درنتیجه در مناطق وسیع، تبخیر آب زیرزمینی و زهکشی (عمق سطح آب کمتر از ۲ متر) در کلیه دشت‌های مازندران مشاهده می شود تنها در حاشیه رودخانه‌ها سطح برخورد با آب نسبتاً عمیق بوده و بیشترین آن مربوط به رودخانه‌های چالوس و هراز و میزان حدود ۵۰ تا ۶۰ متر می باشد.

جهت بررسی تغییرات سطح آب زیرزمینی ابخوان‌ها، شرکت آب منطقه‌ای مازندران تعدادی چاه‌های مشاهده‌ای حفر یا انتخاب نموده است که هر ماهه سطح آب آنها اندازه‌گیری می شود و نتایج آن مورد تجزیه و تحلیل و ارزیابی فرار می گیرد.

سیهای گتوئی بهره‌برداری و مصرف منابع آب زیرزمینی در استان

تعداد چاه‌های در دست بهره‌برداری استان مازندران که برای آنها تاکنون برداشته بوده بوده است
حدار نشده است بالغ بر ۹۰۰۰ حلقه می‌باشد که این تعداد در مقایسه با تعداد چاه‌های دیگر
استان‌های کشور، بیشترین تعداد را به خود اختصاص داده است؛ ولی با توجه به اینکه این

چاه‌ها عمدها کم عمق و میزان آبدهی
آنها کم و مدت برداشت آب بسیار
کوتاه است، لذا میزان کل برداشت
توسط چاه‌های مذکور به طور متوسط
در سال حدود یک میلیارد مترمکعب
برآورد می‌شود

۶۲۰ میلیون

و نقیت منابع و مصارف آب در استان مازندران

مصارف (واحد: میلیارد مترمکعب)		منابع (واحد: میلیارد مترمکعب)	
۳/۵	کل بهره‌برداری از منابع آب (سطحی و زیرزمینی)	۴	کل پتانسیل منابع آب (سطحی و زیرزمینی)
۲/۲	بهره‌برداری از منابع آب‌های سطحی	۴/۵	پتانسیل منابع آب‌های سطحی *
۱/۱	بهره‌برداری از منابع آب‌های زیرزمینی	۱/۵	پتانسیل منابع آب‌های زیرزمینی

می ۱۰ ساله اخیر، پتانسیل منابع آب سطحی استان از ۴/۵ میلیارد مترمکعب به ۳/۸ میلیارد
مترمکعب کاهش یافته است.

بررسی کیفیت آب زیرزمینی استان

به طور کلی در محدوده رامسر تا نور نمونه آب با شوری زیاد کمتر به چشم خورده و حدود ۸۰ درصد از منابع آب زیرزمینی شرایط مطلوبی از لحاظ شوری دارند اما از محدوده آمل به سمت شرق استان، بخش هایی از دشت ها را آب هایی با شوری نسبتاً زیاد تشکیل می دهند بخصوص در دشت های شمالی که در مجاورت دریا قرار دارند شوری آب گسترش بیشتر دارد.

از نظر شرب، در محدوده های رامسر تا تنکابن و چالوس تا نور به ترتیب ۸۸ درصد و ۶۹ درصد نمونه ها را آب های درجه یک یا طبقه خوب تشکیل می دهد و در بقیه استان نوع درجه دو یا طبقه قابل قبول بیشترین گسترش را دارا می باشد

محدوده های آب زیرزمینی در مازندران

اوپرای آب نگران کننده است. چندین سال است که کارشناسان و متولیان آب کشور هشدار می دهند که ادامه این روند کشورمان را با مشکل جدی مواجه می کنند اما به نظر می رسد برخی از ما آن را جدی نمی گیریم، ما معتقدیم با یک عزم و همت می توانیم این بحران را پشت سر بگذاریم؛ اما بسیاری از ما تصور می کنیم این عزم و همت چیزی بیرون از ما و متعلق به آینده و یا دیگران است.

و ضعیت سفره آب زیرزمینی در همه استان ها از جمله مازندران مناسب نیست و روند مصرف آن بشدت رو به افزایش و حجم آبخوان ها رو به کاهش است، در برخی از دشت های مازندران با پیشروی آب شور دریا مواجه هستیم و در برخی دیگر نیز شاهد افت سطح آب زیرزمینی می باشیم.

وزارت نیرو با توجه به خصوصیات زمین‌شناسی و وضعیت سفره آب زیرزمینی منطقه و مقررات پیش‌بینی شده در این زمینه، نسبت به حدود پردازه حفر و بهره‌برداری اقدام می‌کند، لذا حفر هر نوع چاه بدون گرفتن مجوز غیرقانونی بوده و این عمل جرم محسوب می‌شود.

از طرفی در پردازه‌هایی که برای چاه‌های عمیق و نیمه عمیق صادر می‌شود، با توجه به وضعیت منابع آب زیرزمینی منطقه، کارشناسان مربوطه مشخص می‌کنند که از چاه مورد نظر چه مقدار آب می‌تواند در سال برداشت شود برداشت بیش از میزان مشخص شده در پردازه بهره‌برداری، برخلاف قانون بوده و سریعی از قانون تخلف محسوب می‌شود.

بنابراین حفر چاه بدون مجوز (چاه غیرمجاز)، همچنین برداشت آب بیش از میزان مندرج در پردازه برای چاهی که دارای مجوز است، هر دو تخلف از قانون و جرم تلقی شده و مطابق با مقررات با مختلفین برخورده خواهد شد.

برخی از جالش منابع آب زیرزمینی استان

- افت سطح آب سفره‌های آب زیرزمینی ناشی از کاهش میزان بارش‌ها و رواناب‌ها در سال‌های اخیر و عدم توان جایگزینی آب برداشت شده
- ماسه دهن، کفسکنی، جایه‌جایی و ... چاه‌های نیمه شرقی استان
- خطر تجاوز آب‌شور دریا به سفره‌های آب شیرین به علت برداشت بی رویه آب از چاه‌ها
- افت چشمگیر آبدی چشمه‌ها و خشک شدن بسیاری از آن‌ها
- روند افزایشی غلظت املاح آب (شوری و نیترات) در سفره‌های آب زیرزمینی بخش‌های میانی و شرقی استان

چاه آب شور پس از انسداد و یا مصب

فرآیند انسداد چاه آب شور

چاره‌اندیشی با عنوان طرح احیاء و تعادل بخشی منابع آب

در راستای چاره‌اندیشی برای کنترل افت و کسری مخزن حادث شده در آبخوان‌ها، وزارت نیرو طرحی را با عنوان طرح احیاء و تعادل بخشی منابع آب زیرزمینی کشور با کمک دیگر وزارت‌خانه‌های ذیرپیط که مشتمل بر ۱۵ برنامه‌های درزمنه بود و ضعیت منابع آب زیرزمینی است در شورای عالی آب کشور تصویب و آغاز کرد این پروژه‌ها را می‌توان به سه دسته تقسیم کرد:

دسته‌های اول: پروژه‌هایی که منجر به تولید و تدقیق داده‌ها و اطلاعات در خصوص منابع و مصارف و ضعیت آبخوان‌ها می‌شوند که عبارتند از:

۱- حفر چاه‌های پیزومتری و اکتشافی

۲- تجهیز چاه‌های پیزومتری به ابزارهای سنجش

۳- تهیه بیلان و و بینکام سازی بانک اطلاعاتی محدوده‌های مطالعاتی کشور

دسته دوم: پروژه‌هایی که نقش کنترل، نظارت و بهره‌برداری از منابع آب زیرزمینی را بر عهده دارند و عبارتند از:

۱- تقویت و استقرار گروههای گشت و بازرسی

۲- ساماندهی شرکت‌های حفاری

۳- مطالعه ایجاد و استقرار بازار آب

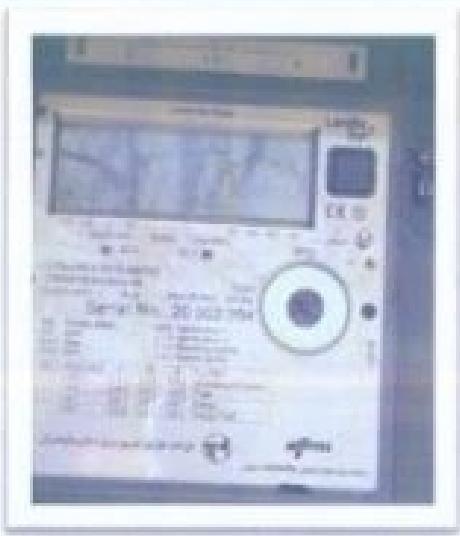
۴- ایجاد تشكلهای آب بران و انجام حمایت‌های فنی و مالی از آنها

۵- به روز نمودن سند ملی آب

۶- مطالعات فرو نشست در دشت‌های کشور

۷- اطلاع رسانی و آگاه سازی افکار عمومی

دسته سوم: پروژهای هستند که مستقیماً منجر به ذخیره سازی آب در آبخوان‌ها می‌شود و عبارتند از:

- ۱- خرید و انسداد چاههای کشاورزی
- ۲- جایگزینی پساب با چاههای کشاورزی در دشت‌های متنوعه
- ۳- تهیه و نصب کنوارهای حجمی و هوشمند روی چاههای
- ۴- اجرای پروژهای تغذیه مصنوعی و بخش سیلاب مطالعه و اجرای طرحهای آبخیزداری

پروژه اطلاع‌رسانی و فرهنگسازی و اهداف آن

به سرانجام رسیدن اجرای طرح تعادل بخشی مستلزم سرمایه و زیربنای فرهنگی- اجتماعی مناسب است تا اولاً هزینه اقدامات فیزیکی را کاهش دهد، ثانیاً مشارکت بدنی جامعه را در این اقدامات فراهم آورد و در نهایت با سازماندهی گروه‌های مردمی (به طور عام) و بهره‌برداران (به طور خاص) تضمین پایداری تعادل این منابع در درازمدت فراهم آید.

این هدف از طریق تعریف برنامه‌های اصولی و نظاممند آموزش، اطلاع‌رسانی و فرهنگ‌سازی حاصل می‌گردد که به جهت اهمیت آن به اختصار به اهداف این بخش به شرح ذیل اشاره می‌کیم:

- ◆ ارتقاء اکاهی کلیه بهره‌برداران منابع آب بهویژه بهره‌برداران بخش کشاورزی
- ◆ ایجاد آمادگی در مدیران ارشد، میانی و عملیاتی و کارشناسان مرتبط در بدنی آب برای رویکرد و اقدامات غیرسازهای در حوزه احیاء و تعادل بخشی
- ◆ انتشار و گسترش اطلاعات مربوط به وضعیت منابع آب زیرزمینی و چالش‌های بخش آب کشور و استان
- ◆ دانش افزایی، ایجاد حساسیت و یادگیری رفتار صحیح و مناسب در عموم مردم با تأکید بر نجیگان و اترکناران جامعه در رابطه با آب
- ◆ فراهم اوردن بستر و سرمایه اجتماعی و انسانی لازم برای شکل گیری، نهادینه شدن و کارا شدن تشکلهای مردمی (تشکلهای آب بران و انجمن‌ها) جهت واگذاری امور تصدی‌گری

تعادل بخشی آب های زیر زمینی :
حرکت در جهت توسعه پایدار در بخش کشاورزی

پروژه اطلاع رسانی، آموزش و فرهنگ سازی
اولویت اول

طرح احیاء و تعادل بخشی در مازندران

طرح نجات آب های زندگانی